RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 56.274/3
van 28 mei 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 houdende uitvoering van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport, wat betreft het biologisch paspoort’

Op 30 april 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 houdende uitvoering van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport, wat betreft het biologisch paspoort’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 20 mei 2014. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Kaat LEUS, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 mei 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de regering op het feit dat de verkiezingen van 25 mei 2014 tot gevolg hebben dat de regering sedert die datum en totdat een nieuwe regering is verkozen, niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt tot wijziging van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 ‘houdende uitvoering van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport’ die handelen over de erkenning als expert (die meewerkt aan het opstellen van het biologisch paspoort van elitesporters) en over de wijze waarop het biologisch paspoort[1] wordt opgesteld en opgevolgd. Voorts wordt een wijziging aangebracht inzake de wijze waarop de afname van bloedmonsters in het algemeen verloopt en wordt de bepaling inzake de onverenigbaarheden die gelden voor de voorzitters en leden van de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad terminologisch aangepast.

4.1. De artikelen 1 tot 3 van het ontworpen besluit hebben betrekking op de erkenning als expert, alsook op het behoud en de intrekking van die erkenning. In het decreet van 25 mei 2012 ‘betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport’ (hierna: het Antidopingdecreet) komt evenwel geen bepaling voor met betrekking tot de erkenning van de experten. In advies 51.790/3 van 18 september 2012 over het ontwerp dat heeft geleid tot het

[1] Luidens artikel 15, § 2, van het decreet van 25 mei 2012 ‘betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport’ kan een dopingcontrole zowel het direct opsporen van een verboden stof tot doel hebben, als het indirect opsporen van een verboden stof via de effecten ervan op het lichaam door middel van het opstellen van het biologisch paspoort van de sporter. Het biologisch paspoort is “het programma en de methodes om een geheel te verzamelen met alle relevante gegevens die uniek zijn voor een bepaalde sporter, met mogelijke longitudinale profielen van markers, diverse factoren eigen aan die specifieke sporter en andere relevante informatie die nuttig kan zijn om markers te evalueren (artikel 2, 34°, van dit decreet). Een “marker” is een verbinding, groep verbindingen of biologische parameters die wijzen op het gebruik van een verboden stof of een verboden methode (artikel 2, 35°, van dit decreet).

besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 heeft de Raad van State het volgende opgemerkt over deze rechtsgrond:

> "Artikel 23 van het ontwerp [dit is het huidige artikel 23 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012] bevat een regeling over de erkenning als expert, en over het behoud, de hernieuwing en de intrekking van die erkenning. Anders dan voor de controleartsen, de chaperons en de controlelaboratoria, bevat het Antidopingdecreet geen bepalingen of machtigingen inzake de erkenning van de experten, zodat de vraag kan rijzen of artikel 15, § 3, eerste lid, van het Antidopingdecreet zo kan worden gelezen dat de machtiging aan de Vlaamse Regering om de wijze te bepalen waarop onder meer de experten worden aangewezen, inhoudt dat voor hen een erkenningsregime kan worden opgezet. Omdat in die laatste bepaling ook gewag wordt gemaakt van de "erkende controleartsen, chaperons en de erkende controlelaboratoria", waarvan de erkenning elders wel wordt geregeld, lijkt die delegatie veeleer betrekking te hebben op de wijze waarop in het raam van concrete dopingcontroles de genoemde personen of laboratoria worden aangewezen. De rechtsgrond voor artikel 23 van het ontwerp kan dan ook als wankel worden beschouwd. In ieder geval verdient het aanbeveling om ter zake een uitdrukkelijke rechtsgrond te creëren."

Aan deze laatste aanbeveling werd vooralsnog geen gevolg gegeven. Op de vraag op welke deugdelijke rechtsgrond de steller van het ontwerp alsnog meent te kunnen steunen voor de ontworpen bepalingen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "Als de regering de wijze kan bepalen waarop experten worden aangewezen, houdt deze bevoegdheid ook de mogelijkheid in om de verplichting op te leggen om enkel erkende experten aan te wijzen. Op grond van het gelijkheidsbeginsel is het ook logisch dat ook experten, net als controleartsen en chaperons, via de verplichte erkenning en mogelijke intrekking van deze erkenning, de mogelijkheid om aangewezen te worden kunnen verliezen wanneer hun objectiviteit in het gedrang komt of om een andere ernstige reden. Dit is in het belang van de sporter wiens gegevens door deze expert beoordeeld worden."

Het is op goede gronden dat de Raad van State destijds van oordeel was dat de rechtsgrond voor artikel 23 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 wankel is. De argumentatie van de gemachtigde, die erop neerkomt dat de delegatie in artikel 15, § 3, eerste lid, van het Antidopingdecreet om de wijze te bepalen waarop de experten worden aangewezen, kan worden aangewend om een erkenningsregeling voor deze experten uit te werken, werd door de Raad van State reeds in het aangehaalde advies niet overtuigend bevonden. Bovendien kan de gelijke behandeling met controleartsen en chaperons niet worden ingeroepen om het ontbreken van een delegatie aan de Vlaamse Regering inzake een erkenningsregeling voor experten te verhelpen. Door toch een dergelijke regeling uit te vaardigen en geen initiatief te nemen om een uitdrukkelijke rechtsgrond te creëren, loopt de Vlaamse Regering het risico dat de wettigheid van de bestaande en de ontworpen erkenningsregeling betwist wordt in rechte, met alle gevolgen van dien.

De Raad van State moet dan ook opnieuw erop wijzen dat de rechtsgrond voor de ontworpen bepalingen erg betwistbaar en dus wankel is en met klem de suggestie herhalen om te voorzien in een uitdrukkelijke rechtsgrond, nog afgezien van de toetsing van de ontworpen regeling aan richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 'betreffende diensten op de interne markt'.[2]

4.2. Artikel 4 van het ontworpen besluit strekt tot het aanbrengen van een terminologische wijziging in artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012, dat bepaalt dat de Vlaamse minister bevoegd voor medisch verantwoorde sportbeoefening de vergoedingen vaststelt voor de prestaties en de onkosten van de controleartsen, de controlelaboratoria, de chaperons en de experten. Voor het regelen van de vergoedingen van de erkende controleartsen, chaperons en controlelaboratoria is er een machtiging aan de Vlaamse Regering in artikel 18, derde lid, van het Antidopingdecreet. Een dergelijke uitdrukkelijke rechtsgrond is echter niet voorhanden voor het regelen van de vergoedingen van de experten. De gemachtigde verklaarde in dit verband het volgende:

> "Uit het feit dat de regering bepaalt op welke wijze experten worden aangewezen, volgt ook dat zij, en bij delegatie de bevoegde minister, de vergoedingen voor deze experten mag vastleggen. Bij artikel 2 van het MB van 14 maart 2014 werd daarom met verwijzing naar artikel 15 § 3, eerste lid van het decreet van 25 mei 2012 en artikel 25 van het huidige BVR van 19 oktober 2012 de vergoeding van de experten bevoegd voor de bloedmodule van het biologisch paspoort al vastgesteld. (…)"

Er kan worden aangenomen dat aangezien de decreetgever in artikel 15, § 3, van het Antidopingdecreet de vaststelling van de wijze waarop de experten worden aangewezen, aan de Vlaamse Regering heeft gedelegeerd, hij een regeling voor ogen had waarbij die experten bepaalde taken inzake de dopingcontrole zouden vervullen ten behoeve van de Nationale Antidopingorganisatie (NADO), het Wereldantidopingagentschap (WADA) of de sportvereniging en dat die taken niet zonder enige vergoeding moeten worden uitgevoerd.[3] De ontworpen bepaling kan dan ook worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen'), gelezen in samenhang met artikel 15, § 3, van het Antidopingdecreet.

4.3. Artikel 5 van het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 15, § 3, van het Antidopingdecreet.

---

[2] Zie daarover reeds opmerking 8.3 in advies 51.790/3.

[3] Zoals reeds *sub* 4.1 is opgemerkt, kan een dergelijke redenering niet gevolgd worden voor een regeling inzake de erkenning van deze experten, aangezien niet kan worden aangenomen dat de decreetgever een dergelijke regeling voor ogen had.

4.4. Voor de artikelen 6 tot 15 van het ontworpen besluit wordt de rechtsgrond in beginsel eveneens geboden door artikel 15, § 3, van het Antidopingdecreet. Wat betreft ontworpen bepalingen die betrekking hebben op de medewerking van de “atleet paspoort managementeenheid” (APME) aan de regeling inzake het biologisch paspoort, werd in advies 51.790/3 het volgende opgemerkt:

> “Luidens artikel 53, eerste lid, van het ontwerp wordt een ‘atleet paspoort management-eenheid’ (…) aangewezen door de NADO, waarvan de taken in de artikelen 53, tweede lid, 54, 55 en 57 van het ontwerp worden omschreven.
>
> Volgens de door de gemachtigde aangewezen contactpersoon maakt deze instantie geen deel uit van de Vlaamse administratie. Voor een nadere duiding stelde hij de ‘Athlete Biological Passport-Operation Guidelines’ ter beschikking, uitgaande van de WADA. Binnen de beschikbare tijd heeft de Raad van State niet kunnen nagaan of artikel 15, § 3, eerste lid, van het Antidopingdecreet een afdoende rechtsgrond vormt voor alle aspecten van de zo-even genoemde bepalingen van het ontwerp.”

De gemachtigde verstrekte nog de volgende toelichting bij de rol van de APME:

> “De APME is de instantie die de data van het biologisch paspoort van een anonieme sporter opvolgt (administratief beheert) en de NADO informeert als er conform het toepasselijk wiskundig model (adaptief model) een anomalie is in de gegevens. De secretaris-generaal van het Departement CJSM (hoofd van NADO Vlaanderen) heeft op 27/2/2014 het WADA-geaccrediteerd DocoLab van Gent aangeduid als APME. (…)”

Hoewel een uitdrukkelijke rechtsgrond met betrekking tot de APME raadzaam zou zijn, kan worden aangenomen dat voor de ontworpen bepalingen met betrekking tot de APME rechtsgrond kan worden gevonden in het algemeen geformuleerde artikel 15, § 3, eerste lid, van het Antidopingdecreet en dat de Vlaamse Regering op grond van die decretale bepaling kan regelen welke instantie bepaalde taken in het kader van het opstellen en het opvolgen van het biologisch paspoort vervult.

4.5. Artikel 16 van het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in de artikelen 28, § 1, vijfde lid, en 29, § 1, vijfde lid, van het Antidopingdecreet. Naar luid van die bepalingen kan de Vlaamse Regering onverenigbaarheden vaststellen voor het voorzitterschap of lidmaatschap van de disciplinaire commissie en van de disciplinaire raad.

4.6. De ontworpen artikelen 54, 55, 57, 59, 61 en 63 hebben betrekking op de verwerking van persoonsgegevens, waaronder gegevens die de gezondheid betreffen, van de elitesporters voor wie een biologisch paspoort wordt opgesteld, door de APME, de NADO, de experten en de commissie van experten, de deskundigen die door de commissie van experten kunnen worden geraadpleegd en de laboratoria. Gelet op het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet is in beginsel een uitdrukkelijke decretale bepaling vereist waarbij wordt voorgeschreven dat de betrokken persoonsgegevens mogen worden verwerkt en voor welke doeleinden.

Artikel 48 van het Antidopingdecreet betreft weliswaar de verwerking van persoonsgegevens door de NADO, maar bepaalt niet welke persoonsgegevens specifiek mogen worden verwerkt. Bij dat artikel wordt ook voorgeschreven dat de Vlaamse Regering nader kan bepalen aan welke personen de persoonsgegevens (door de NADO) mogen worden doorgegeven.

De bepalingen van het genoemde decreet die de verwerking van welbepaalde persoonsgegevens regelen,[4] hebben niet specifiek betrekking op het biologisch paspoort. Het Antidopingdecreet voorziet weliswaar in de opsporing van dopingpraktijken, waaronder onder meer wordt verstaan de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter,[5] dat dit gebeurt door dopingcontroles,[6] waarbij de rol van het biologisch paspoort wordt erkend,[7] rekening houdende met de finaliteit van deze dopingcontroles, namelijk de disciplinaire bestraffing van de elitesporters.[8] Er zou dan ook kunnen worden voorgehouden dat een werkzame uitvoering van het Antidopingdecreet inhoudt dat persoonsgegevens, waaronder persoonsgegevens die de gezondheid betreffen, moeten worden verwerkt over de elitesporters over wie een biologisch paspoort wordt opgesteld. Een dergelijke ruime interpretatie staat evenwel op gespannen voet met het voormelde legaliteitsbeginsel.

De Raad van State adviseert dan ook om eerst artikel 48 van het Antidopingdecreet aan te vullen, teneinde alle instanties die persoonsgegevens verwerken in het kader van de toepassing van het decreet daartoe te machtigen, alsook om de betrokken persoonsgegevens (*in casu* de persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van het opstellen en het opvolgen van het biologisch paspoort) op te sommen en de finaliteit van de verwerking ervan te bepalen, alvorens de ontworpen bepalingen uit te vaardigen.

Daarbij moet worden rekening gehouden met het gegeven dat de verwerking van persoonsgegevens slechts is toegelaten in de gevallen bepaald in artikel 5 van de wet van 8 december 1992 ‘tot bescherming van de persoonlijke levensfeer (lees: levenssfeer) ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens’, en wat betreft persoonsgegevens die de gezondheid betreffen, in de gevallen bedoeld in artikel 7, § 2, van die wet. Dit houdt in dat moet worden nagegaan op grond van welke onderdelen van de artikelen 5 en 7, § 2, van de wet van 8 december 1992 de verwerking is toegelaten. Indien geen dergelijke verwerkingsgrond voorhanden is, kan de verwerking niet plaatsvinden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. In advies 51.790/3 stelde de Raad van State het volgende aangaande de WADA-Code en de Internationale Standaarden, waarmee ook het ontworpen besluit in overeenstemming moet zijn:

> “Luidens artikel 7 van het Antidopingdecreet erkent de Vlaamse Gemeenschap het Wereldantidopingagentschap (hierna: WADA), zijn de bepalingen van dat decreet opgesteld in overeenstemming met de WADA-Code en de Internationale Standaarden6 en moeten de bepalingen van het decreet worden geïnterpreteerd in overeenstemming met de Code en de Internationale Standaarden. Artikel 7 van het Antidopingdecreet bepaalt nog dat de maatregelen inzake de bestrijding van dopingpraktijken die de Vlaamse Regering

[4] Het gaat om de artikelen 10, 12, 3°, 13, 14, 19, § 5, 22, § 3, 24, 27, laatste lid, en 43 van het Antidopingdecreet.

[5] Zie artikel 3, 1°, van het Antidopingdecreet.

[6] Zie de artikelen 2, 20°, en 15, §§ 1 en 2, van het Antidopingdecreet.

[7] Zie de artikelen 2, 34°, en 15, §§ 2 en 3, van het Antidopingdecreet.

[8] Zie artikel 24 van het Antidopingdecreet.

neemt ter uitvoering van dat decreet, in overeenstemming met de WADA-Code en Internationale Standaarden moeten zijn. Krachtens artikel 3, lid 1, van de Internationale Conventie ‘tegen het dopinggebruik in de sport’, opgemaakt te Parijs op 19 oktober 2005, dienen de verdragsluitende Staten de gepaste maatregelen goed te keuren op nationaal vlak, die stroken met de principes van de Code. Krachtens artikel 4, lid 1, van de genoemde conventie verbinden de verdragsluitende staten zich tot naleving van de principes van de Code om de uitvoering, op nationaal en internationaal vlak, van de strijd tegen het dopinggebruik in de sport te coördineren. Ook bij het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 wordt opgelegd de WADA-Code en de Internationale Standaarden te eerbiedigen.

Dit heeft niet als gevolg dat de WADA-Code en de Internationale Standaarden als dusdanig uitwerking krijgen in de interne rechtsorde, maar impliceert wel dat de bepalingen van het Antidopingdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten ermee in overeenstemming moeten zijn en dat minstens de principes van de WADA-Code overgenomen moeten worden.”

Op de vraag of er bepalingen zijn van de WADA-code of de Internationale Standaarden die verband houden met de ontworpen regeling, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Conform de preambule van de Code 2009 (p. 12) is naleving van de Internationale Standaarden verplicht om in overeenstemming te zijn met de Code (“code-compliant”). Artikel 2.2 van de Code definieert doping onder meer als “gebruik of poging tot gebruik van verboden stoffen of methoden”. De commentaar bij dit artikel stelt dat dit gebruik of poging tot gebruik onder meer kan bewezen worden via conclusies uit longitudinale profielen (= biologisch paspoort). Volgens artikel 24.2 van de Code 2009 moeten de commentaren bij de artikels gebruikt worden om de code te interpreteren. Volgens artikel 23.2.2 van Code 2009 behoort artikel 2 tot de bepalingen van de Code die zonder substantiële wijzigingen moeten overgenomen worden door de ondertekenaars. Deze behoren met andere woorden tot de kern (of de “principes”).

(…)

Het biologisch paspoort is een techniek om het gebruik van doping te bewijzen. Conform de preambule van de Code (p. 11) worden dergelijke technische en operationele aspecten van de dopingbestrijding uitgewerkt in de Internationale Standaarden. Blijkens de opmerking bij deze bepaling zullen de Internationale Standaarden “die door verwijzing uitdrukkelijk in de Code zijn opgenomen”, in overleg met de ondertekenaars en overheden verder worden uitgewerkt door deskundigen “en in afzonderlijke technische documenten opgenomen”. De technische documenten (…) zijn een verdere uitwerking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en de Internationale Standaard voor Laboratoria en moeten dus beschouwd worden als een deel ervan. Zie artikel 1.0, derde en vierde lid van de Internationale Standaard voor Laboratoria (…).”

Gelet op het technische en gedetailleerde karakter van de betrokken documenten, de beperkte beschikbare tijd voor dit onderzoek en de overbevraging van de afdeling Wetgeving, kon slechts een summier onderzoek worden gewijd aan de overeenstemming van het ontwerp met de WADA-Code en de Internationale Standaarden.

Alvast op één punt lijkt de ontworpen regeling niet voldoende in overeenstemming te zijn met appendix D bij de handleiding van het WADA met betrekking tot het biologisch paspoort, zoals herzien bij de beslissing van het Uitvoerend Comité van het WADA van

september 2013. In het ontworpen artikel 57, eerste lid, tweede zin, wordt immers bepaald dat de beoordeling van de verklaring en de informatie van de elitesporter met betrekking tot een afwijkend paspoortresultaat “niet langer anoniem [hoeft] te zijn”. Nog afgezien van het gegeven dat het woord “langer” niet zinvol is in de ontworpen bepaling, blijkt deze ontworpen bepaling minder garanties te bieden voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken elitesporter dan punt 5 (“Follow up on the expert reviews and the compilation of the Athlete Biologogical Passport Documentation Package”) van appendix D, waarin het volgende wordt bepaald:

> “The review at this stage is anonymous, however it is accepted that some specific information provided may allow one to identify the Athlete. This shall not affect the validity of the process.”

Er is een beduidend verschil tussen het bepalen dat een beoordeling niet anoniem hoeft te zijn en het bepalen dat de beoordeling anoniem is, maar dat uit bepaalde gegevens de identiteit van de elitesporter eventueel kan worden afgeleid. De ontworpen bepaling moet dan ook in de laatst vermelde zin worden aangepast.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. Voor het huidige eerste lid van de aanhef moet een nieuw lid worden toegevoegd waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

7. In het huidige eerste lid van de aanhef moet meer specifiek worden verwezen naar de bepalingen van het Antidopingdecreet die de rechtsgrond vormen van het ontworpen besluit, namelijk de artikelen 15, § 3, 28, § 1, vijfde lid, en 29, § 1, vijfde lid.

Artikel 11

8. Bij het ontworpen artikel 58, derde lid, wordt de Vlaamse minister bevoegd voor medisch verantwoorde sportbeoefening gemachtigd om bijkomstige bepalingen vast te stellen over de procedures, het beheer, de werking en de monsternemingen voor het biologisch paspoort. De gemachtigde verklaarde hieromtrent het volgende:

> “Dit artikel is het huidige artikel 63 van het uitvoeringsbesluit, dat toelaat om eventuele details te regelen via MB. Er is tot op heden geen gebruik van gemaakt. Zoals u ziet, worden aanvullingen van de regels inzake het biologisch paspoort via BVR vastgelegd.”

Zoals de Raad van State reeds heeft opgemerkt in advies 51.790/3 met betrekking tot de ontworpen bepaling die heeft geleid tot artikel 63 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012, moet een dergelijke te algemeen gestelde delegatie worden gespecificeerd, aangezien delegaties aan een minister beperkt moeten blijven tot het regelen van

aangelegenheden van bijkomstige of detailmatige aard.[9] De ontworpen delegatie moet met andere woorden worden beperkt tot welbepaalde elementen die aan het voormelde criterium voldoen. Indien dat niet mogelijk blijkt te zijn, moet de ontworpen delegatie worden weggelaten en moeten de beoogde bijkomstige bepalingen met betrekking tot het biologisch paspoort worden geïntegreerd in de ontworpen regeling.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES Jan SMETS

[9] Advies 51.790/3, opmerking 11.1.